

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT VOOR ONZE VROUWELIJKE JEUGD

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK—WIRTZ EN P. KEUNING

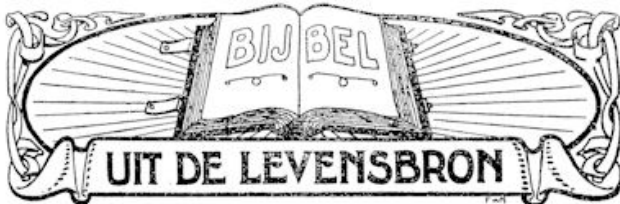
MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: DR. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, DR. J. VAN DER VALK

Redactie-Adres: P. KEUNING te NIJVERDAL

Uitgever: E. J. BOSCH Jbz. te BAARN

Verschijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.25 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheel jaargang.

GROOTE BLIJDSCHAP.

En de Engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids.

En dit zal u het teeken zijn: gij zult het kindeken vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe.

Lucas 2 : 10—12.

Wie op de rechte wijze Kerstfeest viert, ziet zich omstraald van hemelsch licht en weet zijn hart vervuld van hemelsche blijdschap.

Het Kerstfeest-evangelie komt uit den hemel en daarom is er voor vrees ook geen reden.

Zeker, wij, zondige menschen, vreezen, als wij met den hemel en het hemelsche in aanraking worden gebracht, maar, als wij kinderen Gods zijn, klinkt ook tot ons het woord van den engel: Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap.

Waarom zouden we dan vreezen?

We waren in droefheid en donkerheid en de nacht van zonde en dood hield ons gevangen, zoodat we moesten vreezen.

Maar nu komt tot ons afdalen hemelsch licht; nu komt tot ons groote blijdschap.

Die blijdschap is zoo groot, omdat zij betreft al den volke, gansch de wereld.

't Gaat om het behoud van heel de aarde; 't gaat om de instandhouding van heel de schepping; Gods werk. 't Gaat om het eeuwig heil van millioenen en millioenen.

Groote blijdschap, zoo klinkt het over de aarde, want

redding is er van zonde en dood; Gods Zoon komt, neemt ons vleesch en bloed aan, wordt arm, gaat een leven van lijden door naar het kruis, om verlorenen, slaven der zonde, tot zonen en dochteren Gods te maken. Groote blijdschap.

De Zaligmaker is geboren en straks spreekt Hij Zijn „zalig” uit tot gebrokenen van hart en treurenden en vermoeden, tot hongerigen en dorstigen.

De Zaligmaker is geboren. Ja, Hij kan zalig maken en Hij wil zalig maken, want Hij is Christus de Heere. Hij is van God den Vader verordend en met den Heiligen Geest gezalfd tot onzen hoogsten Profeet en Leeraar, tot onzen eenigen Hoogepriester, tot onzen eeuwigen Koning.

Christus de Heere is geboren en dáárom kan onze blijdschap ook ons onvervreemdbaar bezit zijn.

In Hem wordt het Godsplan vervuld; Hij is de vervulling van het Godsplan. Wat God aangevangen heeft, zal Hij volbrengen; Hij laat niet varen de werken Zijner handen.

Hij is God uit God en Licht uit Licht. Hij is de eeniggeboren Zoon des Vaders, gezalfd met den Heiligen Geest. Hij is de God-mensch; de Middelaar, die voor ons bij den Vader tusschentreedt.

Groote blijdschap.

Zie, in Christus de Heere worden de beloften Gods vervuld. Hij is geboren in de stad Davids.

Oude profetieën, klinkt nu over de velden van Bethlehem. Ontwaak, o psalmlied van den Koninklijken Zanger en getuig, dat God Zijn beloften vervult.

In de stad Davids. Nu is geboren, Hij, die eeuwig op den troon Davids zal zitten; nu is gekomen Hij, die méér is dan Salomo, Hij, de door God reeds in het Paradijs aangekondigde en beloofde.

God houdt trouw in eeuwigheid, Hij houdt Zijn Verbond; Hij blijft de „Ik zal zijn die ik zijn zal.”

Groote blijdschap!

De engel verhaalt geen sprookjes: hij spreekt niet in vage woorden van een geboren koningskind ijsst aan, geeft bewijs, overtuigt.

Wat hij verkondigt, kan met de oogen gezien en met de handen getast worden. Op naar Davids stad! Heen naar het broodhuis, waarin het hemelsche brood is nedergedaald.

Zie, daar ligt het geboren kind, in de kribbe, in doeken gewonden.

Groote blijdschap. Ja, want zóó, zóó arm en zóó gering moest de Zaligmaker worden. Het kán niet anders; het is voorspeld. Hij moest arm worden, om armen rijk te maken; Hij moest kommier en gebrek lijden, opdat wij voor eeuwig verzadigd zouden worden; Hij moest ingaan in onze natuur, opdat wij de Goddelijke natuur deelachtig zouden zijn.

Groote blijdschap!

Ruischt dan, Kerstzangen! Klinkt, orgeltonen! Straalt, feestlichten! En och, moge het ook klinken in onze harten: Ziet, ik verkondig u groote blijdschap. U is heden de Zaligmaker geboren.

Zal het zóó met ons zijn? Maar dan moeten we weten, wat het zeggen wil, arm te zijn. Dan moeten we weten, wat het zeggen wil, te hongeren en te dorsten.

Dan moeten we gaan naar Bethlehem.

Och, laat de armoede, de nederige geboorte van den Zaligmaker u niet teleurstellen.

Wat had gij dan verwacht? Een koningskind, omgeven van koningsheerlijkheid?

Kniel neer en dank, omdat Jezus wilde arm worden voor u. Alleen zóó kan Hij u helpen; alleen zóó kan Hij u een Zaligmaker zijn.

Maar het is niet voldoende, alleen naar Bethlehem te gaan. Daar komen er ook zoovelen, die zich alleen maar verwonderen, die zich aangetrokken voelen door de ontroerende spreek van het geboren Koningskind en de stralende engelenverschijning.

Wilt ge deel hebben in de groote blijdschap, dan moet zij in het geboren kind zien uw Zaligmaker en uw Heere.

Dan, ja, moogt ge u verwonderen met een heilige verwondering, omdat Hij zich zóó diep heeft willen vernederen, maar dan zult gij ook neerknielen en aanbidden. Dan zult gij uitroepen: Mijn Heere en mijn God.

Groote blijdschap!

Maar straks zijn de Kerstzangen weer verstomd; de feestlichten worden gedoofd en het leven met al zijn moeite en zorg en arbeid en verdriet gaat gij weer in.

Geen nood! Als gij kwaamt tot de kribbe van Bethlehem; als gij hebt aangebeden, als gij in het geboren kind uw Zaligmaker en uw Heere hebt gezien, ontvangt gij een blijdschap zóó groot, dat daar in uw hart altijd een lied zal zijn; dat daar om u altijd een glans zal blinken, want Hij *blijft* Jezus, de Zaligmaker, de Heere.

O, als dan soms het leven donker voor u wordt, als gij niet meer weet, wat gij van dat leven hebt te maken; als gij bezweekt in den strijd met de zonde, ga steeds weer naar Bethlehem. Dáár ontvangt ge steeds opnieuw de groote blijdschap, door engelenmond beloofd.

Laat het u groot zijn, dat gij deel hebt aan het wonder aller eeuwen, dat ook *uw* Zaligmaker en *uw* Heere geboren is.

Groote blijdschap!

Daar zijn nog zoovelen, die aan deze blijdschap geen deel hebben, die nog nooit gingen naar Bethlehem.

Och, wilt gij bij al die arme menschen geen engelen-dienst dóen?

Laat héél uw leven dan prediken: Ziet, ik verkondig u groote blijdschap. Neem dwalenden bij de hand en breng ze naar Bethlehem.

Groote blijdschap.

Eens zullen we, beter dan nu hier op aarde nog, inzien in het verlossingswerk, door Jezus volbracht. Dan ook zal onze blijdschap volkomen zijn. Eenmaal zullen we wandelen door de stad met gouden straten en op ons gelaat zal de glimlach der eeuwige verheuging wezen.

Dan, ja dan, zullen we ook eerst op de rechte wijze kunnen danken voor de groote blijdschap, die ons deel werd door onzen Heere Jezus Christus. In Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.

Laat ons dan nu gaan naar Bethlehem, met allen, die Hem liefhebben. Daar, bij de kribbe neergebogen, zullen we het uitjubelen:

Wij verdienden het niet,
Dat Ge Uw hemel verliet,
Maar toch mogen we Uw kribbe genaken.
Gij, o Heer, die ons mint,
Kwaamt op aard als een kind,
Om ons rijk en gelukkig te maken.

K.

Toen ze wat later weggingen, was 't dezelfde opgewekte, hartelijke gastvrouw van de eerste begroeting, die nu even minzaam afscheid van haar nam.

„Je komt immers nog wel eens met Frieda mee? Als je 't niet prettig vond, dat we kibbelden, zeg je 't haar maar. Dan doen we 't een volgenden keer niet weer”, zei ze vriendelijk tegen Hannie.

Ondanks de uiterlijke glans van de omgeving kwam onder 't weggaan bij Hannie toch even de gedachte op, of ze wel wijs had gedaan, toen ze in 't begin die vrouw benijdde. Als vanzelf vergeleek ze haar speelsche oppervlakkigheid, die blijkbaar door een nietigheid gestoord kon worden, met de gelijkmatige vriendelijkheid van haar eigen moeder.

„Loop je nog even een straatje mee om? 'k Heb nog een boodschap, en je ben toch vroeg genoeg thuis”, stelde Frieda voor, toen ze weer samen buiten liepen.

„Hoef je niet ver?”, vroeg Hannie.

„Even maar naar Vermeulen. Een boek halen uit de leesbibliotheek.”

„Toe dan maar.”

Ineens vroeg Hannie: „Waarom deed je toch zoo?”

„Met dat boek, bedoel je?”

„Nee. Met dat andere. Hoe was 't ook weer? Donker, geheimzinnig.....?”

Frieda lachte vroolijk.